

§ 41. Борилъ или Борисъ III. (1207 — 1217)

Иваннъ I Асѣнь остави само една дъщеря, която по българския обычай неможеше да наслѣди бащина си престолъ. На него трѣбаше да са въскочи сынътъ Асѣневъ, Іоаннъ II Асень, който тогазъ бѣше порасълъ. Но единъ на бащаму лелинъ сынъ, *Борилъ* или *Борисъ III* силомъ и съ хитрость сполучи да му отнеме правдинътъ на престола и да са въцари надъ Българытѣ. Іоаннъ II-ый тѣй си излагаше живота на опасность, затуй трѣбаше да бѣга изъ България, и отиде да търси прибѣжище у единъ отъ русскытѣ кнезове.

За да даде колко годѣ законенъ видъ на своето властолюбіе, Борилъ, казватъ, са оженилъ за довицата царь-Іоаннова, но и туй средство му не помогна: народътъ го гледише като единъ незаконенъ грабитель на Българския прѣстолъ и оттуй постоянно сж са откривали противъ Борила бунтове, които му давахъ причина да са страхува за своята незаконна власть. Отъ друга страна Латинцытѣ, като са восползувахъ отъ вътрешнытѣ безрѣдцы на Б. царство, събрахъ си сичкытѣ силы и ударихъ на него. Борилъ излѣзе на срѣща имъ, но около Пловдивъ тѣ го разбихъ, распиляхъ му войската и привзехъ нѣколко българскы области (1208). Доведенъ до едно крайно положеніе отъ вътрешнытѣ бунтове и отъ външнытѣ несполуки, Борилъ за да са отжърве отъ тѣхъ, прибѣгна къмъ Папа Инокентія III за помощъ и покровителство по примѣра на своя предшетвенникъ Іоанна I Асѣня. Послѣ той са спріатели съ цариградскытѣ Латинцы и са сродихъ съ тѣхъ, като даде заварницага си, прекрасната дъщеря царь-Іоаннова, на императора имъ Генриха, за жена. — За Борила знаймы ёще, че са съединилъ съ латинцытѣ противъ Сърбытѣ, — и туй, че въ